

Τῆ Κ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

† Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδη (†1908).

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτιῶν τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται τῇ 10', ὃ ἐστὶ τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τοὔτεστιν ἕως τῆς 18' Ἰανουαρίου.

* * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ

μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ ἰδιόμελα γ', ποίημα Ἀνατολίου, καὶ Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου ἕτερα γ'.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θησαν ὠσει παχόσγησ ἐραγή ἐπιτης γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου ἐπι σοι οι ηλπισα μη αντα νελης την ψυ

χην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ησ συνεστησαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμι εγω εως αν παρεελ

θω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

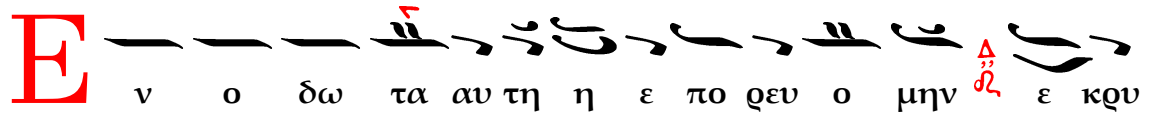
προς Κυ υριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

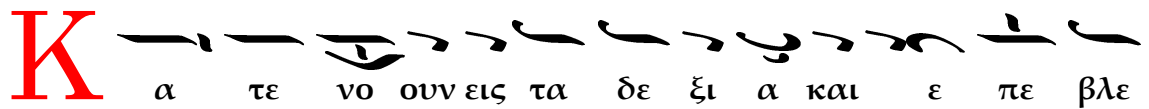
την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

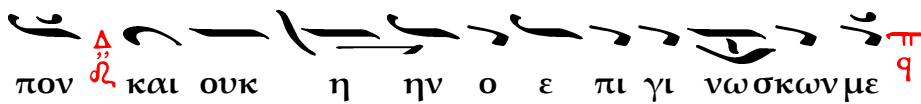
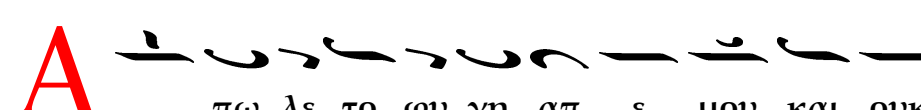
Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου

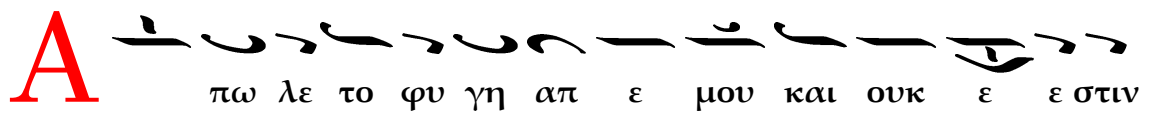
και συ εγνωστας τριβουςμου

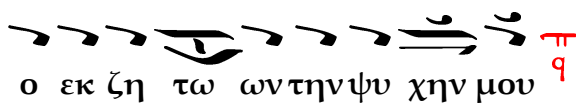
Ε ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι

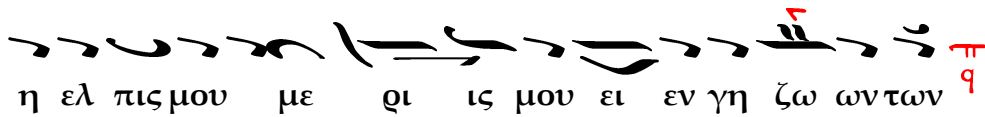
Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α και ε πε βλε

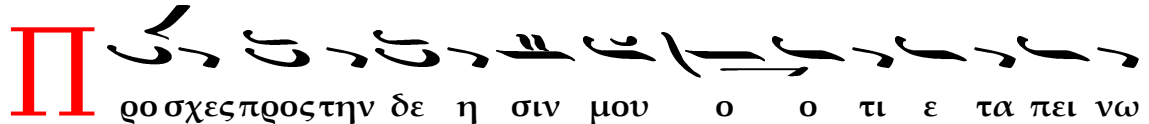
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

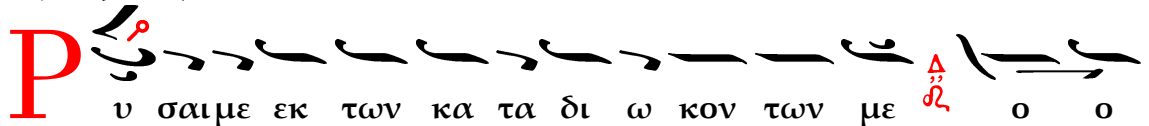
ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

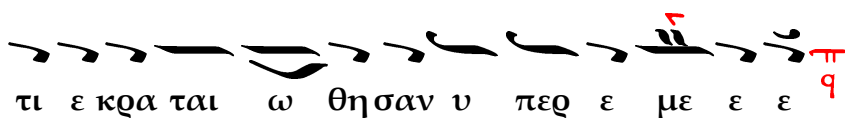
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

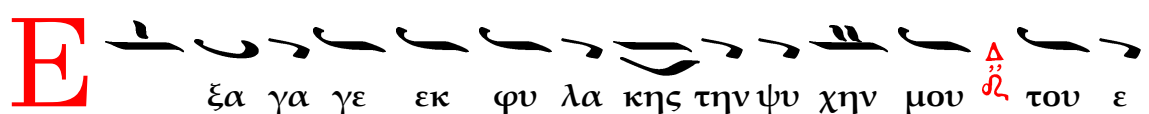
η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

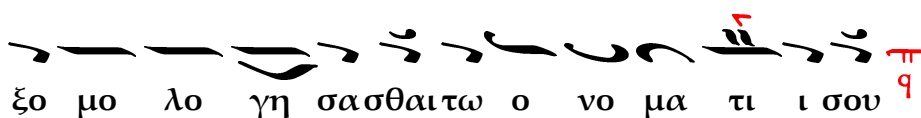
Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

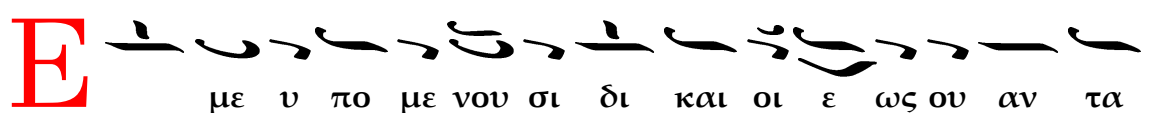
θηνσφο δρα

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ωσμοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ωσμου

Προεόρτια Στιχηρά ιδιόμελα γ', ποίημα Ἀνατολίου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

Προ ε ορ τα σω μεν λα οι Χριστου τα Γε νε θλι ι

α και ε πα ρα αντες το ον νυ ε πι τη Βη θε

εμ α να χθω ω ω με ε εν τη δι ι α

νοι οι οι α και κα τι δω μεν την Παρ θε ε ε νον

τοις ψυ χι κοις λο γι ι σμοις ε πει γο με νην

τι κτειν ε εν Σπη η λαι αι ω τον των ο λων Κυ ρι ι ον

και Θε ο ο ο ον η η η η μων ου Ι ω σηφ

κα τι δων των θαυ μα των το με γε ε θος ε δο κει αν θρω
 πον θε ω ω ρειν ως βρε φος σπα αρ γα νου ου ου ου
 με ε ε ε νον υ πε νο ει δε Εκ των πρα α γμα
 α α των Θε ον ει ει ει ναι α α λη θι ι νον
 Πα τον πα ρε χον τα ταις ψυ χαις η μων το με ε γα
 ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Πα Π ρο ε ορ τα σω μεν λα οι Χριστου τα Γε νε θλι ι

α και ε πα ρα αντες το ον νον ε πι την Βη λε

Πα εμ α να χθω ω ω ω με ε εν τη δι ι α

νοι ι οι ι α και κα τι δω μεν το εν Σπη λαι ω με

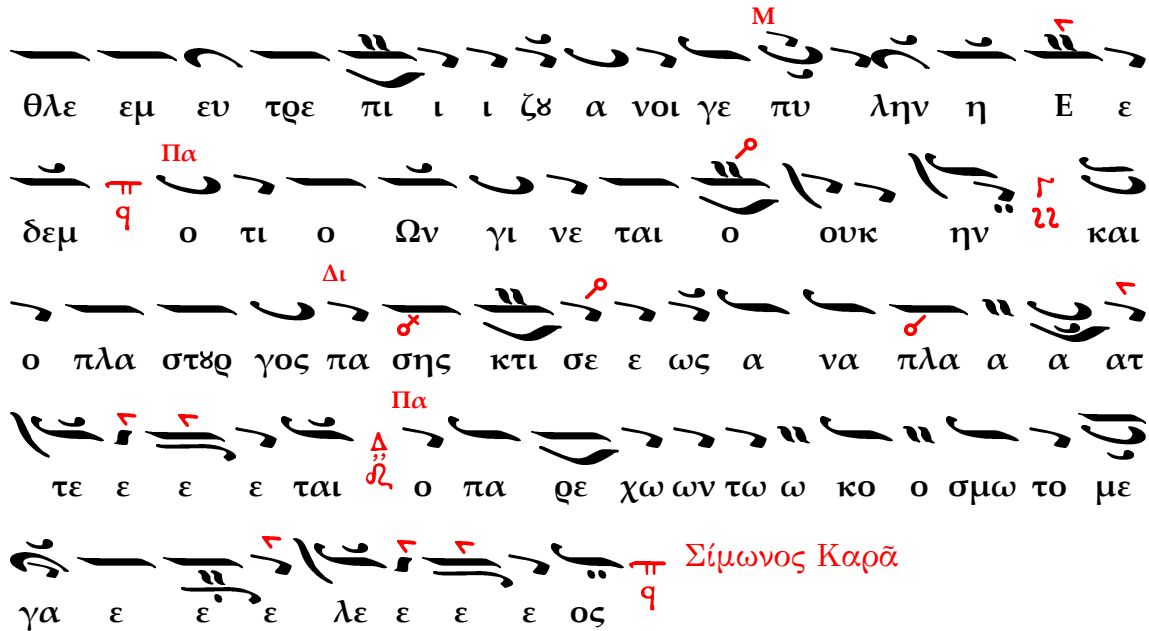
γα μυ στη ρι ι ον η νοι κται γα α αρ η Ε ε δεμ
 εκ Παρ θε ε ε νου Α αγνης Θε ου ου ου προ ε

ερ χο με ε ε ε νου υ παρ χον τος τε λει ς ς τϛ

α αυ τϷ εν Θε ο τη η τι και αν θρω πο ο
 τη η η η τι δι ο κρα ξω ω μεν Α γι ος ο
 Θε ε ος ο Πα τηρ ο Α α να α αρ χος
 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος ο Υι ο ος ο σαρ
 κω ω θεις Α γι ος Α θα να α τος το πα ρα κλη
 το ον Πνε ε ευ μα Τρι ας Α γι α δο ο ο ο
 ξα α α α σοι

Στίχ. γ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ
 ρι ι ι ι ον
 Α ακου ε ου ρα α νε και ε νω τι ι ζου
 η η γη ι δου γαρ ο Υι ος και Λο γος τϷ Θε Ϸ Ϸ
 Ϸ και Πα α τρος προ ει σι τε ε χθη η ναι ε εκ Κο ο
 ο ρης α α πει ρα α α αν δρϷ ευ δο κι α
 του φυ σα αν τος αυ το ο ον α πα α θως και συ νερ
 γει α του Α γι ου Πνε ε ευ μα α α α τος Βη

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως· ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ’ ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηστήριος, ἔρωσ ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπεύγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰόδιμον λόγον ἐβόησας· Σίτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι’ ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Συνεσταυρώθη Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν Δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθη Χριστῷ

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ αὐτός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦ καὶ ἀ ἀ εὶ καὶ εἰς τὰς αἰ αἰ ὠ
ὠ ὠ νας τῶν αἰ ὠ ὠ ὠ ὠ νῶ ὠν ἀ ἀ ἀ μην
Υ πο ο δε ξαῖ αἰ Βη θλε ε εμ τὴν του ου Θε ου
Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φῶ ὠ ὠς γὰρ το ο
ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ δὺ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν
νη η η η σαι η η η κει εὶ ἀγ γε ε λοι θα αυ
μα σα ἀ τε εν ου ρα ἀ νῶ ὠ αν θρω ὠ ποι δο
ξα ἀ σα τε Ε πι ι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ
Πε ερ σι ι δος το τρι σο κλε ε ον δῶ ὠ ρον προ
σκο μι ι ι ι σα ἀ ἀ ἀ τε ποι με ε νε ες ἀ ἀ
γραυ λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υ μνον με λῶ
δη η η σα ἀ ἀ ἀ τε πα ἀ σα ἀ πνο ο η
αι νε σα ἀ ἀ ἀ τῶ τον παν του ου ουρ γε ε ε ε
τη η η ην

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

I δὲ δὲ δὲ εὐ λο γει εἰ τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ ς

Θε ου ημων

I δὲ δὲ δὲ εὐ λο γει εἰ τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ δὲ δὲ εὐ λο γει εἰ τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆς Δευτέρας ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Κυριος εἰσακσεται με εν τω

κεκραγε ναι με προσαν τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

εισακσοντησπροσευχη ης με

Κυριος εἰσακσεται με εν τω

κεκραγε ναι με προσαν τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε

καταμονας επελπιδικατωκι
σαας με

Κυριος εἰσακσεται αι με εν τω

κεκραγε ναι με προς αυτον ον

Τῆς Τρίτης ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆς Παφ

Το ελεος σου Κυριε καταδιωξει με

πασαση με ρασησζω ης με

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μη

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μη ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μη

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αν τι ληπτωρ της ψυχης μὲ

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

Ἦχος Δι-θ.

Η βοηθεια σου παρα Κυρι ι ι

ου ποιησαντος τον ουρανον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν ηξει

η βοηθεια σου

Η βοηθεια σου παρα Κυρι ι ι

ου ποιησαντος τον ουρανον και την γην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλαξει

την ψυχην σου ο Κυριος

Η βοηθεια σου παρα Κυρι ι ου

ποιησαντος τον ουρανον και την γην

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ρα Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^Γ ^ρ

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λ ς με εκ των εχ θρων μ ς ο Θε

^{Νη} ος ^Δ ^ρ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

^Μ ^Γ ^ρ τρω σαι αι με ^Γ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^Γ ^ρ

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ ^ρ και εξ αν ^Γ ^ρ δρων αι μα των σω σον

^Γ ^ρ με ^Γ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε ο

^Χ ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε ^Γ ^ρ

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια.

Κυπριανοῦ.

Ἦχος $\underline{\omega\pi}$ Δι-Ϡ

Β^{Δι} η θλε εμ γη Ι ι ϝ ϝ ϝ δα Δ το κα τα
σα αρ κα πο λι ι ι τευ μα Δ φαι δρωσ ευ τρε πι
σο ον το θει ον Σπη η η λαι αι αι αι ον Θ εν ω
θε ος σαρ κι τι κτε ε ται Δ εξ α πει ρα αν δρω
α α γι ι α α ας Παρ θε ε νϝ Δ εις το σω σαι
το γε ε ε νο ος η η μων Δ

Ἀνδρέου Πυροῦ. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Δ κα τα

σκι ι ϝ ϝ ϝ δα σε ε ωσ Δ

Δ^{Δι} ευ τε α παν τες Χρι στϝ ϝ τα Γε νε ε ε ε

θλι ι ι ι α πι στω ως προ ο ε ορ τα α α
 α α σω ω ω ω μεν και νο η τως το ον υ υ
 μνον ως α στε ρα προ βαλ λο με ε νοι μα γι κας
 δο ξο λο γι ι ας με τα Ποι με ε ενων βο η η
 η η η σω ω ω ω μεν η ηλ θεν η σω
 τη ρι ι α τω ων βρο τω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ων εκ παρ θε νι κης νη η δυ υ υ ος
 πι στς α να κα λε ε ε σα α α σθαι

Κυπριανού, Αυτόμελον.
Μέλος Μπαλασίου

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. χ " Κυ ρι ε ει σα κη κο α την α κο η
 η ην σθ δ και ε φο βη η η η θην
Ο ι οι οι οι οι κος τδ δ δ δ Ευ φρα α θα α
 η πο λισ η η η α α α γι ι ι ι
 ι α των Προ ο φη η τω ω ων η δο ο ξα
 ευ τρε πι σον το ον οι οι οι οι κον εν ω το

ο θει ει ο ον τι ι κτε ε ται

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Στουδίτου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

της στερ ρα ας και α δα μαν τι νου ου σου ψυ υ

χης α ξι ο μα κα ρι στε ε Ι γνα α α

τι ι ι ι ε συ γαρ προς τον ο ο ον τω σ ο ο ν ε

ρα α στην α νεν δο ο το ο ν ε ε χων την ε φε ε

σιν ε ε ε ε λε ε ε ε γες ουκ ε στιν εν ε

μοι οι οι οι πυ υρ φι λο ο ο υ υ υ λο ο ν υ δωρ

δε μαλ λο ο ν ζων και λα λου ο υ ο υ εν ε ε μοι εν

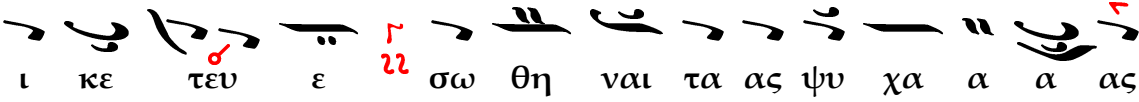
δο ο ν μοι οι λε ε γον δε ε ευ ρο ο προς τον Πα

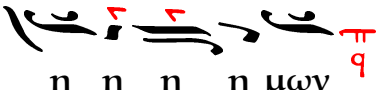
τε ε ε ε ρα ο θεν θει ω Πνευ μα α τι πυ υρ πο

λου ου ου με ε ε ε νος θη ρας η ρε θι ι σας κο

σμη σε θατ το ο ν χω ω ρι ι σαι και προς τον πο θου με

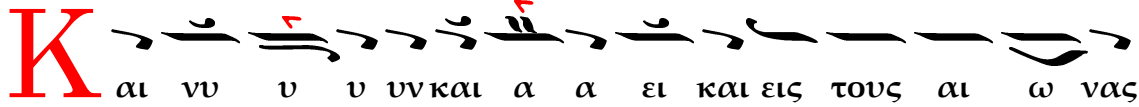
 νον πα α ρα πε ε εμ ψαι αι Χρι ι ι στον ⁹ ον

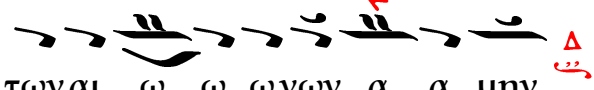
 ι κε τευ ε ²² σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας

 η η η η μων ⁹

Καὶ νῦν.
Κυπριανοῦ.

Ἦχος Δι - ς

Kαι νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

 τωνα ι ω ω ωνων α α μην ^Δ

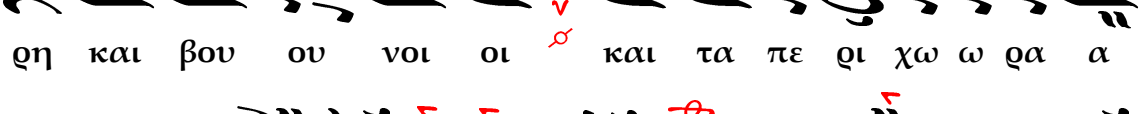
Iδου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η

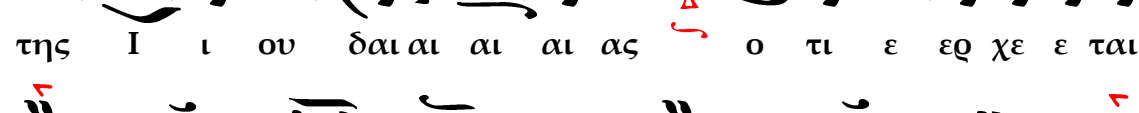

 μων ^Δ ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον ^Δ

 η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν ^θ Βη θλε

 ε εμ γη η η Ι ου ου δα ^Δ τερ που και α α α

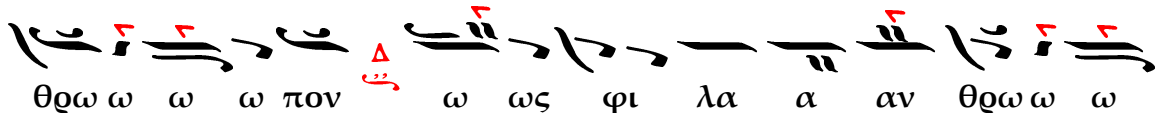

 γα α αλλου ^Δ ο τι εκ σου α να α τε τα αλ κεν

 ο Κυ υ ρι ι ος η η μων ^Δ α κου σα α τε ο ο

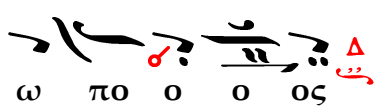
 ρη και βου ου νοι οι ^ν και τα πε ρι χω ω ρα α

 της Ι ι ου δαι αι αι αι ας ^θ ο τι ε ερ χε ε ται

 Χρι ι στος ^Δ ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν

 θρω ω ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω

 ω πο ο ο ος

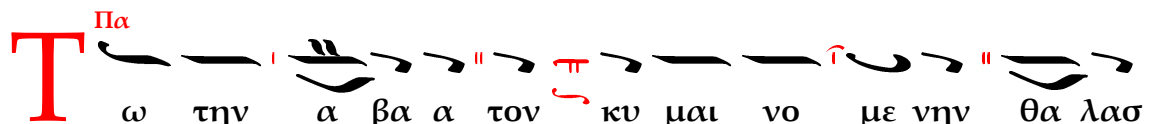
Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

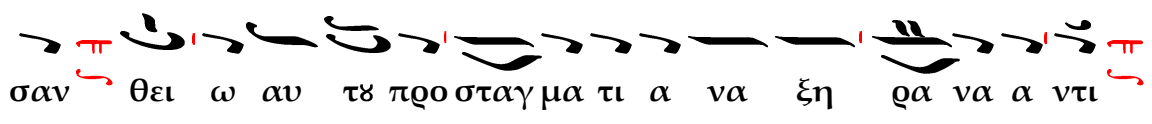
Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (T.M.E. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

Τριώδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς
 Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Τῇ δευτέρᾳ.
 ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

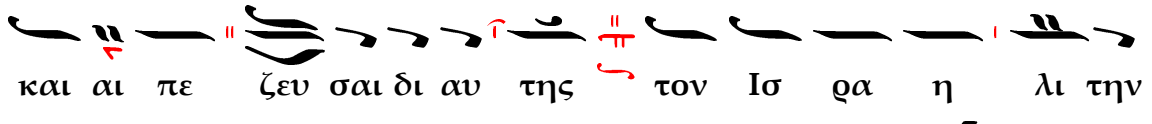
ᾠχος Πα ρ

Τ^{Πα}

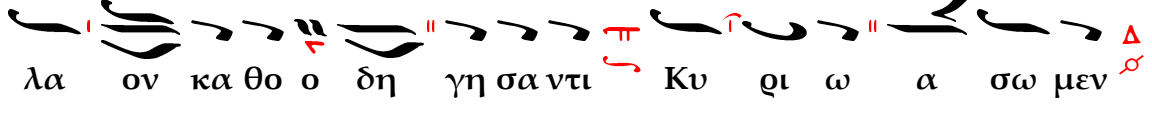
 ω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λαο

 σαν θει ω αυ τε προ στα γμα τι α να ξη ρα να α ντι

 και αι πε ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την

 λα ον καθο ο δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν

 εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα σαι

Δ^{Πα}

 ο ξα σοι ο θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Η^{Πα}

 α πο ρη η τος λο γη θε ος κα τα βα σις

ο περ αυ τος θε ανθρωπος Χριστος γι νω σκε ε ται

το ο Θε ος εχαρπα γμον ει ναι η η γη σα μενος

ερ χε ται δα λμορ φην α να δε ξα με νος Κο ρησεξ

α γνης Θε ο παιδος

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι

ω νων α μην

Δ^{Πα} ι α κο νησαι αυ τος προ ερ χε ται ου

τη ην μορ φην ο πλασθο γος νυν υ πο δυ ε ται

τω ω πτω χευ σα ντι Α δαμ ο πλα των θε ο τη

τι ξε νην α να πλα σιν και α να γεν νη σιν ως

ευσπλαγχνος δω ρθ μενος

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Πα ρ

Ε^{Πα} φρι ι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο
λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν
εν α πει ρω υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω
ου δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι
ζων υμ νος α α νε με λπε το τον Κυ ρι ι ον πα ντα τα
ερ γα α υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις πα
ντας τς αι ω νας

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Υ^{Πα} μα ας μου παν τας συ γγε νεις αρ τι θη
σο μαι ει τας ε μας ε ντο λας τη ρη ση τε φη
σι ιν ο Χρι στος αν θρω ποις εκ μη τρας Α γνης
προ ερ χο με νος οις την ει ρη η νην δι δες και
τα πει να φρο νειν νυν υ υ πο τι θε ται και Κυ ρι ι
ον γι νω σκειν τς το ον και ψα λλειν σε υ πε ρυ

ψ8 μεν εις πα ντας τ8ς αι ω νας

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας τωνα
ω νων α μην

Τ^{Πα} α ξε ε ως ε μπα λιν εν σοι σαρ κι κης
ε στιν ο το ο κο ος Λο γε Θε ου ουχ αι μα γαρ και
σαρξ σην α γι ι α αν συ νιστησιν αλ λα Πνευ
ματος Α γι 8 πα α ρθ σι α και τ8 Υ ψι στ8
θει α ε ε πι σκι α σις και Κυ ρι ι ον γι νω σκο
ντες σε ε υ μν8 μεν και υ περ υ ψου μεν εις πα
ντας τ8ς αι ω νας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ε^{Πα} ε με γα λυνας Χρι στε την τε κ8 σαν σε
Θε ο το κον αφ ης ο πλα σης η μων ο μοι ο

παθες περι εθσωματο των ημετερων
λυτηριον αμπλακη ματων ταυτην μακαριζο
ντες πασαιγε νε αι σε μεγαλυνομεν

Δ^{Πα} οξα σοι ο θε ο ος η η μων δοξα σοι

Ρ^{Πα} υυπον παντα εμπαθη απωσαμενοι ε
παξι ιως της παρσι ασχριστ γνωμην α να λα βω
μεν εμφρονα και γαρ αρρυ παρως προ ερχεται σαρ
κααφορεσαι και παασι δωρη σα σθαι θει αν δι
α Πνευματος α να πλασιν

Δ^{Πα} οξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω Πνευμα

τι

Κ^{Πα} αι νυν και αι ει και εις τς αι ω ναστωναι
ω νων α μην

Α^{Πα} α φο ρων τεςεις Χρι στον τα πει ν8 μενον υ
 ψω θω ω μεν εκ χαμαι ζη λων παθων ζη λω δε κα λω
 μη φρο νειν υ ψη λα πι στει παι δευ θεν τες εν πνευ μα τι
 τα πει ει νω θω μεν ο πως τον τι κτο με νον εν υ
 ψο ποι οισ εργοις υ ψω σω μεν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον προσόρτιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ

Ε τοι μα ζ8 Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε

δεμ^ε ευ τρε πι ζα Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
 ης^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νθ^ε Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
 στηρ^Δ ε δει χθη νο η τως^ε ε νω το θει ον φυ τον^ε
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν^ε ου χι δε ως ο
 Α δαμ τεθ νη ξω με θα^ε Χρι στος γεν να ται την πριν πε
 σα ς σαν^ε α να στη σω νει κο ο ο να^ε

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἦχος Δι-Θ

Και τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος^ε των
 Α πο στο λων γε νο με νος^Δ την πρα ξιν ευ ρες
 θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν^ε
 δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
 το μων^Δ και τη πι σει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι
 μα τος^ε Ι ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε^ε πρε σβευ ε
 Χρι σω τω Θε ω^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μων^ε

Καὶ νῦν.

Πάλιν τό Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος 4 Δι-Θ

Ε τοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ 6 ευ τρε πι ζβ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης 7 Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε ν8 6 Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ 7 Δ ε δει χθη νο η τως 7 Δ ε νω το θει ον φυτον 6
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν 7 Δ σου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα 6 Χρι στος γεν να ταιτην πριν πε
σ8 8 σαν 7 Δ α να στη σω νει κο ο ο να α α 7 Δ

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῆ
καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι
καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ
πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *